

Criză în Eden

Pentru studiul din această săptămână, citește:
Geneza 1:28; 2:15-17; 3:1-7,10-19; Matei 6:26; Romani 8:17.

Sabat după-amiază

La finalul creării lumii, Dumnezeu a declarat că toate erau „foarte bune” (Geneza 1:31). Astăzi însă situația este cu totul alta. Unele filosofii și ideologii au încercat de-a lungul secolelor să îndrepte lucrurile, dar lumea noastră și-a continuat neabătută drumul spre haos, insecuritate, violență, război, poluare, opresiune și exploatare. Astfel, dacă începutul secolului al XX-lea a fost caracterizat de o perspectivă optimistă asupra viitorului și asupra capacității omului de a îmbunătăți viitorul, începutul secolului al XXI-lea este marcat de pierderea optimismului.

Cum am ajuns în această situație? Răspunsul se găsește în marea luptă care, după ce a izbucnit în cer, a fost transferată pe pământ, cândva, la începutul istoriei sale.

Săptămâna aceasta, vom vedea cum a speculat Satana libertatea umană și cum a declanșat el distrugerea lumii la care suntem astăzi cu toții martori. Istoria căderii în păcat ne aduce aminte că singura cale sigură pentru noi, ca oameni, este să credem ce spune Dumnezeu și, mai important, să *ascultăm* de El.

Completează și memorează: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta _____

Sămânța ei îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul.” (Geneza 3:15)
Geneza 3:15 NTH

În relatarea din Geneza 1, despre crearea lumii, expresia „Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun/a văzut că erau bune” apare de șase ori – versetele 4, 10, 12, 18, 21, 25. Dar Scriptura spune că, la final, când Și-a încheiat lucrarea, „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune” (vers. 31).

În trei dintre aceste situații, Dumnezeu „a binecuvântat” ce crease. Mai întâi, El a binecuvântat viețuitoarele acvatice și păsările: „Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți apele mărilor; să se înmulțească și păsările pe pământ” (vers. 22). În al doilea rând, după ce i-a creat pe Adam și pe Eva, i-a binecuvântat și le-a spus: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul...” (vers. 28).

1. Citește Geneza 1:22,28. Cele două binecuvântări încep cu aceleași cuvinte. Ce îndemnuri suplimentare au primit Adam și Eva?

„Dumnezeu le-a binecuvântat, și a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, și umpleți apele mărilor; să se înmulțească și păsările pe pământ”.

Dumnezeu i-a binecuvântat, și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul, și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului, și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.”

Geneza 1:22, 28 VDC

Oamenii au primit la fel ca peștii și păsările îndemnul divin de a crește și de a se înmulți, dar, în plus, responsabilitatea de a avea grijă de pământ și de toate viețuitoarele care trăiesc pe el. Descoperim aici un indiciu al faptului că am fost creați după chipul lui Dumnezeu: Creatorul le-a cerut primilor noștri părinți să fie coregenții Lui în susținerea și ocrotirea lumii create (vezi Romani 8:17; Evrei 1:2,3).

În al treilea rând, Dumnezeu a binecuvântat ziua de odihnă (Geneza 2:3). Avem aici o altă confirmare a faptului că oamenii nu sunt niște animale, că au fost creați ca să se bucure de relația cu Creatorul, așa cum viețuitoarele pământului nu se pot bucura. Avem aici dovada neîndoielnică a faptului că omul a ocupat un loc special în lumea creată. Isus a subliniat ideea aceasta: „Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare, și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele?” (Matei 6:26). Fără să diminueze valoarea viețuitoarelor, El a arătat că oamenii sunt unici și speciali pe pământ.

Ce elemente amintite din relatarea biblică despre geneza lumii îi conferă omenirii (și fiecărui individ, în parte) demnitate, spre deosebire de orice altă concepție despre origini? Tu te porți cu fiecare om așa cum se cuvine?

Dumnezeu a creat totul printr-o serie de delimitări clare: între lumină și întineric, între apele de deasupra și cele de dedesubt, între uscat și mări, între noapte și zi, între viețuitoare după soiul lor, între ziua a șaptea și celelalte zile ale săptămânii, între femeie și bărbat și între un pom și ceilalți pomi.

2. Citește Geneza 1:4,6,7,14,18,21,24,25. De ce este important faptul că aceste delimitări clare au fost stabilite chiar înainte de crearea ființelor umane?

Dumnezeu a făcut omul, animalele și păsările din pământ (Geneza 2:7,19) și a făcut „să răsară” tot din pământ pomi frumoși cu fructe delicioase (vers. 8, 9). De asemenea, El a ales o bucată de pământ pe care a sădit grădina. Frumusețea acestei grădini depășește puterea noastră de imaginație. Grădinile pe care le-am văzut sunt o palidă reflectare a Edenului. În mijlocul Grădinii Edenului (delimitată de restul lumii) se găseau doi pomi deosebiți – pomul vieții și pomul cunoștinței binelui și răului. Fructele celui de-al doilea pom erau interzise: cel care avea să mănânce din ele urma să sufere consecințe grele (Geneza 2:17).

3. Citește Geneza 2:15-17. Cum este prezentă ideea de delimitare aici, în cadrul acestei probe a ascultării omului de Dumnezeu?

„Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s'o lucreze și s'o păzească. Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poți să măninci după plăcere din orice pom din grădină; dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu măninci, căci în ziua în care vei minca din el, vei muri negreșit.”

Delimitarea este clară și concretă: poți să mănânci din orice pom din grădină, dar nu mânca din pomul cunoștinței binelui și răului, care este diferit de ceilalți. Dumnezeu nu are cerințe ambigue. El i-a creat pe Adam și Eva ca ființe morale, iar moralitatea nu poate exista fără libertate. El i-a supus unui test pentru a vedea ce vor face cu libertatea lor. „Pomul cunoștinței a fost pentru ei un mijloc de testare a ascultării și iubirii lor față de Dumnezeu. Domnul a considerat că este bine să le pună înainte o singură restricție referitoare la folosirea a tot ce se afla în grădină; dar, dacă ei aveau să nesocotească voia Sa în legătură cu acest lucru deosebit, aveau să se facă vinovați de păcatul neascultării.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, Editura Viață și Sănătate, ed. 2006, p. 42 (în orig., p. 53)

De care lucruri din viața ta este necesar să te delimitezi acum?

Caracterizat ca „mai șiret” decât toate celelalte animale (Geneza 3:1), șarpele a devenit în Biblie un simbol plin de semnificații. În timpul exodului, Moise a înălțat pe o prăjină un șarpe de aramă pentru ca poporul să privească la el și să nu moară din cauza mușcăturilor șerpilor veninoși (Numeri 21:5-9). Ulterior, șarpele de aramă a devenit obiect al închinării și al practicii oculte și, după circa șapte sute de ani, a fost distrus de regele Ezechia (2 Împărați 18:4). În cartea Apocalipsa, „șarpele cel vechi” este clar identificat a fi „Diavolul și Satana” (Apocalipsa 12:9).

4. Ce strategie a folosit Satana pentru a o înșela pe Eva? Geneza 3:1-5

„Dumnezeu a văzut că lumina era bună și Dumnezeu a desprins lumina de întuneric.

Dumnezeu a zis: „Să fie o întindere între ape, și ea să despart apele de ape.” și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a desprins apele care sînt dedesubtul întinderii de apele care sînt deasupra întinderii. și așa a fost.

Dumnezeu a zis: „Să fie niște luminoși în întinderea cerului, ca să despart

între cuvintele rostite de șarpe exprimă amănunțit și înțelegerea: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat...?” (Geneza 3:1). Eva nu se miră că un șarpe îi vorbește, ci este atrasă de persiflările lui, menite să-i distrugă credința. Când a întrebat-o: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu mâncați din toți pomii din grădină»?”, implicația era că Dumnezeu le-ar fi interzis să mănânce din *toți pomii*, când, în realitate, Dumnezeu le interzisese altceva.

Cuvintele lui pun sub semnul întrebării caracterul lui Dumnezeu, sunt un atac direct împotriva Lui. Eva a fost probabil foarte derutată de șarpe, de vreme ce adaugă ceva ce Dumnezeu nu spusese: „... Dar, despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: «Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți»” (Geneza 3:2,3; compară cu 2:17).

Succesul obținut până aici îl face pe Satana îndrăzneț. Acum, el contestă în mod direct autoritatea lui Dumnezeu: „Hotărât că nu veți muri” (Geneza 3:4), apoi adaugă: „Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul” (vers. 5). Ispititorul i-a lăsat Evei impresia că Dumnezeu nu era corect cu ei și reținea de la ei ceva bun.

Satana a amestecat adevărul cu minciuna. Ce convingeri ale oamenilor sunt un amestec de adevăr și minciună? De ce este întotdeauna periculos să adoptăm astfel de convingeri, în special în domeniul teologiei?

Când a decis să-i creeze pe Adam și pe Eva, Dumnezeu a declarat că avea să-i facă după chipul Său și după asemănarea Sa (Geneza 1:26). Dar ispititorul i-a momit cu promisiunea că, dacă aveau să mănânce din fructul interzis, aveau să devină „ca Dumnezeu”. Adevărul este însă că ei erau deja ca Dumnezeu, pentru că fuseseră creați după chipul Său. Din nefericire, când s-au aflat sub presiunea ispitei, ei au pierdut din vedere acest adevăr sacru.

Mai mult chiar, Dumnezeu era Cel care le punea hrană la dispoziție; când s-au răzvrătit, Adam și Eva au ales să mănânce ceva de dincolo de limitele stabilite de Dumnezeu. Este ca și cum ai fi invitat la masă la cineva și, în loc să mănânci la masă, te duci la dulap sau la frigider ca să mănânci altceva. Fapta ta ar fi o insultă pentru gazde și o dovadă că le desconsideri ospitalitatea și prietenia.

5. Ispititorul a asigurat-o pe Eva că li se vor deschide ochii după ce vor mânca fructul interzis. Ce au văzut Adam și Eva când li s-au deschis ochii și ce presupunea această nouă capacitate? Geneza 3:4-7

Eva a fost copleșită de emoții (Geneza 3:6). Pomul era plăcut la privit și, când a mușcat din fruct, și-a închipuit că a intrat într-o stare superioară de existență. După ce a mâncat și Adam din fruct, li s-au deschis ochii (vers. 7), într-adevăr, dar lucrurile pe care le-au văzut i-au făcut să se simtă stânjeniți.

Aici, o problemă majoră este respingerea lui Dumnezeu ca Dătător al oricărui dar bun și alegerea soluției omenești la o nevoie umană (în cazul acesta, dorința de a mânca). Până atunci, Dumnezeu era Acela care le asigura primilor noștri părinți hrana necesară, El le pune la dispoziție meniul. Când au mâncat însă din fructul oprit, ei au încălcat limitele stabilite de El și au dat dovadă de o neîncredere nejustificată, dacă ne gândim la mediul aparte în care trăiau.

Ce tip de „fruct interzis” (tentant, plăcut la privit și promițător) ne este prezentat în zilele noastre? Ce putem face pentru a nu comite greșeala primilor noștri părinți?

Probabil că va trece mult timp până vom înțelege pagubele nenumărate produse de căderea în păcat. Tot ce crease Dumnezeu în cele șapte zile a început să se degradeze. Relațiile stabilite de El s-au rupt: relația Sa cu oamenii (ei s-au ascuns de El), relația dintre oameni (Adam a dat vina pe Eva pentru situația în care a ajuns), relația oamenilor cu mediul (șarpele a devenit un dușman, pământul avea să dea spini și pălămidă, iar hrană, numai după multă trudă).

6. Citește Geneza 3:10-19. Ce ne spun justificările aduse de Adam și Eva despre gradul de degenerare la care ajunseseră deja?

Observă cum S-a raportat Dumnezeu la justificările lor. Ca să-i poată răscumpăra, El i-a ajutat să-și asume răspunderea pentru faptele lor, arătându-le urmările: șarpele avea să fie blestemat – avea să mănânce țărână, avea să fie dușmănit de femeie, iar capul avea să-i fie zdrobit (vers. 14, 15); Eva urma să aibă dureri mari la naștere (vers. 16), iar Adam avea să trudească din greu pentru a obține hrană, pierzând viața regească de până atunci (vers. 17-19).

Adam și Eva erau la o răscruce: aveau de ales între continuarea răzvrătirii și întoarcerea la Dumnezeu. Acceptarea responsabilității pentru ce făcuseră era primul pas spre întoarcerea la Dumnezeu, dar nu era singurul pas necesar.

Viitorul omenirii trebuia asigurat acum pe altă cale. Dumnezeu a oferit ca jertfă un animal (vers. 21). Un șarpe le făcuse cunoștință cu păcatul, cu pierderea și cu relațiile rupte, iar un miel avea să le îndrepte privirea către Eliberatorul care avea să le asigure refacerea, reconcilierea și un viitor (vers. 15). De acum, Adam și Eva nu mai erau stăpâni ai pământului, ci depindeau de pământ și unul de altul. Ellen G. White remarcă: „Printre făpturile inferioare, Adam fusese împărat și, cât timp îi fusese loial lui Dumnezeu, toată natura îi recunoscuse autoritatea. Însă, când a păcătuit, a pierdut această autoritate.” – *Educație*, Editura Viață și Sănătate, ed. 2012, p. 24 (în orig., p. 26)

Dumnezeu le-a dat oamenilor speranța mântuirii imediat după căderea în păcat (Geneza 3:15). Cum îți poți însuși această speranță? Cum poți învăța să te bucuri de ea, știind că este și pentru tine, indiferent ce ai făcut în trecut?

Deși a trecut mult timp de la evenimentele din Eden și de la crearea pământului, există încă multe lucruri în natură care ne vorbesc despre bunătatea lui Dumnezeu. Aruncă o privire în jur: remarcă frumusețea extraordinară a naturii și, deopotrivă, ordinea și simetria ei. Toate acestea depun mărturie despre dragostea Creatorului nostru. Să ne gândim la alimente precum: merele, portocalele, mandarinele, căpșunile, fructele de avocado, roșiile, lămâile, pepenii, migdalele, nucile, perele, prunele, morcovii, mazărea, bananele, ananasul, rodiile, broccoli, salata verde, varza de Bruxelles, ceapa, zmeura etc. Este oare o întâmplare că ele sunt atât de gustoase și atât de sănătoase? Categoriec, nu! Ce mărturie puternică ne oferă ele despre dragostea lui Dumnezeu! Totuși să nu uităm un lucru: speranța noastră nu este legată de lucrurile create, ci de Creatorul Însuși!

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Deuteronomul 14–20

1. Ce atitudine trebuia să evite israelitul în inima sa în anul al șaptelea?
2. Cum le-a poruncit Domnul israeliților să nu vină la cele trei sărbători anuale?
3. Care era pedeapsa pentru martorul mincinos?
4. Ce trebuiau să facă israeliții atunci când se apropiau de o cetate vrăjmașă?

Viața lui Iisus, capitolul 54

5. Ce au pierdut din vedere mulți dintre cei care mărturisesc Numele lui Hristos?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Împărtășiți în grupă bucurii sau tristeți, împliniri sau neîmpliniri, biruințe sau înfrângeri pe care le-ați trăit săptămâna trecută precum și răspunsuri la rugăciune sau lipsa acestora! Ce ați înțeles din aceste experiențe?
2. Povestiți-le membrilor grupei o situație din săptămâna trecută, în care ați conștientizat prezența lui Dumnezeu în viața personală. Ce anume v-a determinat s-o conștientizați?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Ce delimitări clare a făcut Dumnezeu când a creat lumea noastră? De ce?	Ce delimitări poți face, la rândul tău, în viața și activitatea personală? Care este scopul acestor delimitări?
2	Care sunt cele trei elemente pe care le-a binecuvântat Dumnezeu și de ce?	Cum se reflectă binecuvântarea acestor trei elemente în viața ta personală?
3	La ce strategie a recurs Diavolul ca s-o înșele pe Eva?	La ce strategii recurge el pentru a te înșela pe tine?
4	Cum și-au justificat Adam și Eva păcatul?	Noi cum ne justificăm păcatele? Cum putem scăpa de acest obicei și cum ne putem asuma răspunderea pentru propriile acțiuni?
5	Ce este moartea din perspectiva planului divin și cum percepem noi, ființele umane, acest eveniment?	În ce fel ne ajută făgăduințele lui Dumnezeu să depășim trauma produsă de pierderea celor dragi?

SUGESTII PRACTICE

1. Împărtășiți grupeii un lucru practic pe care l-ați învățat din acest studiu și cum vă propuneți să-l aplicați în viață.
2. Propuneți-vă să discutați cu cineva despre subiectul acestui studiu, ajutându-l să-și asume responsabilitatea și consecințele propriilor acțiuni!
3. Dacă aveți deja un plan misionar, continuați-l! Dacă nu, iată o sugestie: În timp ce vizionați sau ascultați veștile misionare din Sabatul acesta, gândiți-vă care dintre metodele misionare prezentate pot fi aplicate de grupa voastră și aplicați-le!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru binecuvântările pe care ni le-a dăruit.
2. Să-L rugăm să ne ajute să ne asumăm răspunderea pentru faptele noastre.
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

